

Tronfjellposten

September 2009 • Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet • Nr. 2 Årg. 12

Tronfjell sett fra Tjønnumrådet ved Tynset sentrum, 29. mai 2009. Foto: Knud Larsen.

Arbeidet med Tronfjell Fredsuniversitet tar endelig til!

Kommuneplan for Alvdal 2008 - 2020, hvor **Arealdelen** har avsatt byggeområde for Fredsuniversitetet på Flattron (jfr. Stiftelsens prosjektbeskrivelse), ble som ventet endelig vedtatt i kommunestyret den 25. juni i år. Stiftelsen gjør nå forberedelser for å starte opp arbeidet med å lage reguleringsplan for området. Denne reguleringsplanen må gjøres i samarbeid med de to andre aktørene på Flattron, nemlig den lokale hangliderklubben og Arild Solvang (kafeteria på Sørkletten), og den forutsetter grunnundersøkelser og botaniske registreringer som faktagrunnlag. Uavhengig av reguleringsplanen har Stiftelsen allerede inngått en muntlig avtale med Arild Solvang om samarbeid med kafeteriaktiviteten for fremtiden. Stiftelsen tar nå kontakt med Sameiet Nysetra for å inngå en intensjonsavtale om å lage reguleringsplan på Flattron (inkludert grunnundersøkelser).

Stiftelsen har også kontaktet Stiftelsestilsynet for å få avklart forholdet mellom Stiftelsens vedtekter og Stiftelsesloven - at det ikke oppstår noen konflikt mellom disse i byggeprosessen til Fredsuniversitetet, og spesielt ikke etterpå med hensyn til driften av anlegget. Med utgangspunkt i at ideelle stiftelser ikke kan tjene penger, er det en mulighet for at det kanskje må dannes et næringssselskap som tar seg av bygging og drift av anlegget. Men dette vil bli vurdert nøye så snart vi har mottatt klare signaler fra Stiftelsestilsynet.

Utsyn fra Tronfjell

Av Bjørn Pettersen

(Tidligere publisert i forfatterens faste spalte i kulturavisa Breidablikk)

Det universelle mennesket

Som menneske har vi alle det aller, aller meste felles fra naturens side, uansett hvor vi kommer fra, hva vi tror på eller hvilken bakgrunn vi har i livet. Alle kan se at vi rent fysisk har alle automatiske kroppsfunksjoner felles, slik som åndedrett, hjerteslag, sult, tørst, fordøyelse, avføring osv., og mentalt sett har menneskene de samme grunnleggende følelser og behov, slik som redsel, frykt, usikkerhet, trygghet, glede, kjærlighet osv. Menneskelig psykologi er på generelt grunnlag svært forutsigbar av denne grunn, og alle vet gyldigheten av ordet "på seg selv kjenner man andre".

Dette er hva vi kan kalle 'de lavere sinnsfunksjonene'. I 'de høyere sinnsfunksjonene' derimot, hvor tanker, intellekt, skjelneevne, forståelse osv. virker, og hvor alle tillærte ting i livet utspiller seg, vil det tilsynelatende være store forskjeller. Det er i denne sfæren at alle farges og preges individuelt av utallige påvirkninger i livet. Men selv her er det flere grunnleggende felles psykologiske prinsipper som virker, hvor samlingen av oppmerksomheten i ett punkt - det vi kaller 'sinnskonsentrasjon' - er det viktigste. I for eksempel en religiøs ekstase, hvor det konsentrerte sinnet etter lang trening og renselse er blitt absorbert i sin egen totale enhet, vil en hindu kanskje få visjoner av Krishna eller Moder Kali; en nord-buddhist av Avalokiteshwara eller Manjusri; en kristen av Jesus eller Maria; og en sufi-muslim av profeten Muhammed. Her vil det den enkelte ser eller opplever, være preget av den forståelse eller hengivelse, eller det fokus han eller hun har forut for opplevelsen. Alt avhengig av hva slags bakgrunn personen har eller det miljøet han befinner seg i. Men religiøs ekstase er ikke det høyest oppnåelige i livet eller menneskets endelige mål. For uansett hvor utrolig sterkt eller skjellsettende og transform-erende en slik opplevelse føles, er den likevel innenfor sinnets ramme og verden. I seg selv er sinnet ingenting - det er akkurat som et glass med klart vann hvor man blander og mikser hva det måtte være. Det er kun et redskap for mennesket for å kunne kjenne livet og sitt Selv - et medium mellom vår statiske og dynamiske tilværelse.

Det er først når det ikke lenger finnes noe prosjekt eller objekt i sinnet, og det ikke lenger har verken vilje eller uvilje - hinsides både intellekt, identitet og ego - hvor sinnet naturlig er hensatt i passiv hvile, at vi realiserer vårt Selv. Og her er "alle fullstendig like" fordi det er en total enhet av ren bevissthet i seg selv, helt uten individuelle identiteter eller bestemte kvaliteter. Denne Ene, Evige, Absolutte Bevisstheten er basis for alt liv i hele det uendelige universet!

Det passive vitnet

Hvis du ønsker å kjenne deg selv, dvs. din innerste "jeg-følelse" - som har vært uforandret hos deg gjennom hele livet, uavhengig av din fysiske og mentale utvikling, og forskjellige ytre omstendigheter i livet ditt, og som ikke har noen ting med ditt navn og din identitet i denne verden å gjøre - da må du passivisere din aktive kropp og ditt aktive sinn, og kun konsentrere deg om deg selv som et passivt vitne til alle ytre og indre fenomener. Det er dette som kalles meditasjon.

Meditasjon er "ikke-gjøring". Du er kun oppmerksom på deg selv som et passivt vitne til alt som skjer. Dette er meditasjon i sin reneste og mest opprinnelige form. Alle de forskjellige meditasjonsteknikkene som florerer på "markedet", er i virkeligheten konsentrasjonsteknikker som forbereder sinnet for den egentlige meditasjonen. Hvordan skjer så dette rent praktisk? Når du sitter godt og uforstyrret, og er helt fysisk avslappet, helst med ryggen rett, og alle sansene er trukket tilbake omtrent som når en skilpadde trekker sine lemmer inn i skallet sitt, da er det hovedsakelig bare sinnet igjen som fortsetter sine vante aktiviteter. Sinnet er egentlig en enhet, men oppleves som om det er spredd over mange områder og på mange plan samtidig. Hvis sinnet skal være til hjelp for oss, må det konsentreres og ensrettes. Dette gjelder for alle mentale aktiviteter i livet. Jo bedre vi kan konsentrere sinnet, desto bedre resultat får vi ved enhver type bestrebelse eller anstrengelse, enten den er fysisk, mental eller åndelig. Derfor brukes en rekke forskjellige konsentrasjonsteknikker for å gjøre sinnet til et nyttig redskap under meditasjonen, som regel ved hjelp av lyd (mantra) eller symbol (yantra), eller visualisering eller andre mentalt ensrettende metoder. Når sinnet er konsentrert, er det lett å observere, og det blir gradvis lettere å bli oppmerksom på seg selv som observatør. For man kan ikke stoppe sinnet - det kan bare dirigeres og passiviseres. Når sinnet, som objekt for vår observasjon, gjennom vedvarende trening er blitt mer og mer passivisert, fremstår etter hvert den nøytrale og passive observatøren helt tydelig. Observatøren er Subjektet - ditt Selv, helt hinsides din psykiske og fysiske sfære - som hviler i seg selv, helt uavhengig av alt annet. Ingenting kan egentlig sies om dette - det kan bare erfares. Men så snart det er erfart, har du løst livets mysterium og blitt udødelig, i åndelig forstand.

Etter dette er du et våkent vitne til alt som skjer, og du opplever ingen vesensforskjell på aktivt eller passivt, statisk eller dynamisk - begge er uttrykksformer for den samme, altomfattende evige Bevissthet, som er essensen av deg.

Tronfjell sett fra Tjønnoområdet nær Tynset sentrum, 29. mai 2009. Foto: Knud Larsen.

Steinar Semmingsen (Tolga)

Landskapsarkitektstudent som tar masteroppgave på Tronfjell Fredsuniversitet

Over og under: Steinar Semmingsen rekognoserer på Flattron 15. august i år. Foto: BP.

Steinar Semmingsen er 23 år og fra Tolga (oppr. Telneset, Tynset). Han er landskapsarkitekturstudent ved Universitetet for Miljø- og biovitenskap på Ås, og tar nå sin masteroppgave på Tronfjell Fredsuniversitet.

I sensommer og høst har han vært flere turer på Flattron for å rekognosere terrenget. Med tillatelse fra rådmannen i Alvdal kommune har han satt opp en del stikker i området for å måle snødybden til vinteren.

Semmingsen forteller at han kommer til å foreta en overordnet **landskapsanalyse** som vil bestå av en *romanalyse* (fjell, "vegger", vegetasjon, terrengformasjoner), *vegetasjonsanalyse*, *geologi-analyse*, og *terrengbeskaffenhet* (helning, etc.), samt en analyse av landskapet rundt Tron som "fredslandskap", og litt om Baral, hvor historikk ("hvorfor Tronfjell"), natur og stillhet blir stikkord. Analysen vil bl.a. vise hva landskapet kan tåle av inngrep.

Semmingsen ønsker å integrere filosofien til Baral med uterommet og naturen rundt, og tenker seg soner i uterommet som møteplasser for mennesker. En av de større utfordringene blir å ta stilling til om uterommet som helhet skal gli helt sammen med omgivelsene/landskapet, eller om det skal stå fram og tydeliggjøres.

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:**Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet**

<i>Utgiver:</i>	Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet	<i>Adresse:</i>	“Shantibu”, 2560 Alvdal
<i>Redaktør:</i>	Bjørn Pettersen (Stiftelsens styreformann)	<i>Telefon:</i>	62 11 36 91
<i>Utkommer:</i>	Kvartalvis; fire ganger i året	<i>E-post:</i>	shanti@tronuni.org
<i>Utgaver:</i>	Norsk og engelsk	<i>Internett:</i>	www.tronuni.org
<i>Priser:</i>	Støtteabonnement kr. 350,-/år Løssalg kr. 35,-/stk.	<i>Org.nr.:</i>	990 106 118
		<i>Bankkonto:</i>	1895. 26. 50935 Sparebanken Hedmark

Tron-toppen med Flattron, sett fra Steimosletta i Alvdal den 29. mai 2009. I forgrunnen ses bygdemuseet Husantunet, og midt i bildet ses Tronsvangen setergrend med hotellet. Like under dette, i skogen, skimtes Shantibu. Foto: Knud Larsen.